

۱۸/۰۵/۲۰۱۸

انجنیر عبدالصبور ساپی

یوقدم یو آواز انقلاب انقلاب (دوهمه برخه)

په لمړۍ برخه کې مو د حق او د هغه اړخونه، د انگریزانو کړنې او پښتنوسره ظلمونه، نارواوي او هم د پښتنو بېسواد او له تمدن نه محروم ساتلو کې د انگریزانو ستر رول او پاکستانه ئې په دې هکله سپارښتنوته د تاریخ دیوي توري برخې په توگه کتنه وکړه، په دغه برخه کې د فخرافغان باچاخان د عدم تشدد مبارزو ته هم یو نظر واچول شو، اوس راځو پاتې برخې ته!

د باچاخان د عدم تشدد مبارزې پایلې:

که څه هم باچاخان خپل ټول عمر د عدم تشدد مبارزې په لار کې تېر کړ مگر هېڅکله ئې هم وسلې ته لاس وانچو خو سره سره له دې هم د دې مبارزې اغېز دومره قوي او زنده و چې انگریز او پنجاب ئې برداشت نشو کولی، نو ځکه باچاخان ئې په وار وار زندان کې واچو چې په دې توگه د ده زیات عمر په زندان کې ضایع شو، هغه خواته گاندي وتوانېده چې خپله د عدم تشدد مبارزه د هندوستان په نیمه وچه کې بریالی کړي خو دې خوا باچاخان په مخکې ستر خنډونه پراته ول، دا خنډونه څه ول او څه عامل سبب شو چې د باچا خان د عدم تشدد مبارزه دې، د پښتنو په ژوند کې دسترېدلون سبب نشي او پښتانه خپلې آزادي ته ونه رسېږي او دغه مبارزه دې ملموسې پایلې ونه لري، چې په لاندې ډول ئې څېرم:

- ۱- باید له هرڅه مخکې دا ووايم چې د اوسني ناسور پاکستان منځته راتلل په ۱۹۴۷زکال کې چې د باچاخان د نظر خلاف منځته راغی یا جوړ شو او باچاخان د دې جوړېدو سخت مخالف و، مگر علی جناح غوښتل چې پاکستان جوړ شي او دغه برخه کې انگریزان هم د جناح سره ملگري ول، خدای بخلي باچاخان نېرو ته په سخته ژبه وویل چې «مونږمو خرڅ کړو» نوځکه پاکستان باچاخان ئې هېڅکله بڼه نه لیده او د عدم تشدد مبارزې کړاونه له همدې ځایه پیل شول.
- ۲- باچا خان د ټولو تلاشوسره سره و نه توانېده چې دغه مبارزه د یوې واحدې رهبري لاندې راولي، دا د باچاخان ناتواني نه وه، یوه خوا پرلپسې زندانونه او دبلي خوا د پښتنو مشرانو بې ځایه غرور او د انگریز د تفرقي اغېز و چې پښتانه ئې ترډېره حده تر تاثیر لاندې راوړي ول، له بده مرغه همدا ذهنیت تراوسه هم پښتانه کروي خو دوی لا هم د غفلت په خوب ویده دي! دا دې عدم تشدد مبارزه کې یوه ستره تشه وه، خپله باچاخان په دې هلکه د آزادي بڅښوونکو مبارزو او د هغو د نیمگرتیاو په اړه په خپلو لیکنو کې داسې یادونه کړې ده «په دې دوران کې به کله نا کله د پرنګیانو او آزادو قبایلو ترمینځ جگړې کېدلې خو ټول قبایل په یوه سلا او یوه خوله نه ول، نو ځکه انگریزانو ته څه نقصان نه رسیده، چې مومندو به حمله وکړه وزیر، مسود او اړیډي به کرار ناست ول، او که به د اړیډو او انگریزانو جگړه وه، مومند، وزیر او مسود به نه ول خبر، هر یو به ویل چې دا د هغه جنگ دی، مور یې څه کوو. په کار وه چې ټول قبایل په یوه غورځنگ کې راټول شوي وای، بڼه روزل شوي وای او ټول یوځل راپورته شوي وای». چې په خواشینۍ سره باید و وایم چې همدا ستونزه تراوسه هم دوام لري او پښتانه سره وېشلي دي.
- ۳- بله ستره تشه د باچاخان د عدم تشدد مبارزه کې د خلکو بې سوادې، دسیاسي شعور کمښت، او د فقر ستره او لوړه کچه وه چې باچاخان ورسره لاس په گریوان و که څه هم باچاخان د تعلیم په هلکه ستر گامونه پورته کړل خو دښمنانو په قرار نه پرېښود چې پورته ورته اشاره وشوه.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پاڼوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

• ۴- کله چې غازی امان الله خان له تخته پرېوته سقوي او بیا نادرخاني منځته راغله باچاخان هغسي چې باید حمایه شوی وای؛ حمایتي نه کېده، او داسې آزادي بښونکي مبارزې چې ملاتړ ونلري مخته وړل او بریا ئې گرانه خبرده.

• ۵- د پاکستان استخبارت د انگریزانو تر تربیې لاندې په پښتنو سیمو کې بی سوادې، فقر اود قومونو ترمنځ د نفاق اور ته لمنه وهله او دغه سیمې ئې هم له اقتصاد اوصنعت او هم ئې له تحصیل، فرهنگ او هنرنه محرومي وساتلې، هرڅه ئې دیني مدرسوته وقف کړل او په دنیائي د بطلان کرښه کش کړه بس تند لاري ئې وروځل چې افغانستان ته سرخوگی پیدا کړي او قبایل وځپي، یعنی پښتون په پښتون ټکول شروع شول.

• ۶- په ډېره خواشینی باید ووايم: دخدای بخلي فخرافغان باچاخان له کهولت، ناروغتیا او بیا د دنیانه د جامه بدلولو روسته، پاتې شونو یا ځایناستو د باچاخان آرمان پوره نه شوکړی، د پښتنو له حقونونه دفاع او ملاتړ، د باچاخان عدم تشدد د پالیسي بریا ته رسول، خپل ځای د پنجاب سره گذران اوفوجیانوسره سرخوزوني ته وسپاره، پښتونخواکي جلسي او مجلسونه جوړېدل خو دي لپاره نه چې د باچاخان په قدم څنگه پل کېږدي، څرنگه پالیسي او ستراتیژي جوړه کړي یا څنگه د پښتو حقوق خوندي کړي، څنگه پښتنوسیموکی حق و عدالت تأمین کړي، بلکه له دي لپاره وې چې څوک څنگه ځان څوکی او مقام ته ورسوي، څوک څنگه ځان اسامبلی تالارته ورسوي دا پالیسي سبب شوه چې د پښتنو ټول توان، دي لاري کي میراتي شي.

• ۷- بلي خوا ته د افغانستان ناورین او ناوړه حالات دشورویانو راتگ چې مهاجرتونو او جنگونو زور واخیست د یوشمیر زیاتو ملکونو مرستي پاکستان ته جاري شوي دا هم د دي سبب شو چې دیوي خوا د عدم تشدد مبارزه خاموشه پاتي شي او د بلي خوا د پښتنو حقوق د پنجابي فوج له خوا غصب او د ټولنيز ژوند ارزښت او آزادي، خوراک دهديرو شي.

قبایلو او پښتونخوا د افغانستان له انقلابه خپل ملاتړ اعلان نکړکه څه هم د کابل سره ئې اړیکي درلودلي د بلي خوا ئې پاکستان فوج ته اجازه ورکړه چې په قبایلي سیمو کې فعالیتونه ترسره کړي ملتپالو پښتنو کوندونو کولای شول د مېلمه پالنې دود سره سم د مهاجرو کمپوته اجازه ورکړي او د پاکستان نظامي فعالیت مخه په قبایلو کي ونیسي؛ مگر ونشول، همدا و چې پاکستان رو رو په قبایلي سیمو کې منگولي بنخي کړي، د پښتنو له دي مرستي سره سره د پاکستان فوجیانو پښتون ضد سیاست پر خپل ځای پاتي شو څه چې؛ لا شدد ئې ونيو، فوجیانو او ISI وغوښتل چې په مجاهدینو او طالبانو افغانستان تر خپل ولکي لاندې راولی یعنی د خپل سیاست تابع ئې کړي او په ضمن کي داسي يوه لوبه جوړه کړي چې په پښتنو سیمو کي خپل اغېز اوتسلط زیات کړي، دوی داسي اټکل کاوه هر وخت چې وغواړي کولی شي پاکستاني طالبانو مخه ونیسي نوڅکه ئې غوره وگنږله چې خپل ملک کي هم طالبان جوړ کړي چې هم پښتانه پرې وټکوي او هم د همدې بهانې نه په گټه اخیستلو پاکستانی فوج قبایلي سیمو ته مخه کړي او دا سیمي خپل واک کي راولي، صوات، دیر، بنو، وزیرستان ټوله پښتونخوا ئې بمباران کړه ځوانان و سپینبریري ترینه په مرموز ډول ورک، زنداني او یا ووژل شول، د طالبانو کړی چې د دوی په واک کي وي د پښتنو ځوانانو په نیولو او وژلو کي استعمال کړي. خوله نیکه مرغه هغسي چې فوجیانو او ISI اگریې وه هغه نتیجه ئې تر لاسه نکړه، د پاکستان د فوج او ISI د نظر خلاف نن دخلکو سیاسي شعور زیاته اندازه لوړ شوی په ځوان نسل کي داسي یونھضت او تحرک را ټوکېدلی چې پښتانه ئې تر هر وخته زیات سره یو غږ او یو آواز کړي داسي ښکاري چې د پښتنو په زړونو کي سترغم و درد له پاکستانی کرنیلانو د ظلم او ستم پروت ده معلومه ده چې دا درد او ویر به طوفاني کېږي علامي ئې له ورايه بښي چې ستر سپلاډ راروان ده که نن وي که سبا د دي مخه څوک نشي ډب کولی، پاکستانی کرنیلانو تراوسه داسي تصور نشو کولی چې پښتانه به وچټېږي خونن دا د پښتون ژغورني موومننت یا PTM د پښتنو ځوانانو تحریک ده چې د پاکستانی فوجیانو خوب ئې حرام کړی ده، اوس افغانستان ته پوستر بل چانس پلاس ورغلی ترڅو هم د پښتنو حقوق اعاده کړي او هم پنجاب ته سخت سبق ورکړي، هم په بلوچو سیمو کي او هم په پښتونخواکي کوم غورځنگونه چې راټوکېدلي دا د افغانستان په خیر دي خو یوي سترې ستراتیژي او پلان ته ضرورت لري ترڅو دغه پاڅونونه ښه مدیریت شي، بی ځایه به نوي ووايم د خراسان غوښتونکو او وطن پرولونکو بوبولالي د پنجاب يوه دسیسه ده ترڅو افغانستان د پښتنو د دغه غورځنگ له فعالیتو لرې وساتي اوهم ئې د مرستي لاس ورکولو مخه

د پاپو شمیره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په خیر و لولی

ونيسي، كه د افغانستان دولت دا موقع پيدا نكړي چي د غورځنگ لاس نيوي وكړي دا به ډېر دافسوس خبره وي
خكه بلکل روښانه ده چي د كوزي پښتونخوا د پښتنو بريا د افغانستان سياسي او اقتصادي ثابت د تل لپاره تضميني
او افغانستان بايد هېڅكله دا فرصت له لاسه ونباسي، دا چي PTM څنگه منخته راغي او څنگه پرمخ ځي د افغانستان
رول به پكي څه وي لاندې به ورته كتته وكړو .

د دوهمې برخې پای
نور بيا

د پاڼو شميره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ